

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. אורי גולדמן, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 589 יום ה' 28 ביולי 2011

השבוע בגיליון

ועדת הכספים: פיצול בדיונים בתיקון 71 לחוק מסמ"ק // פתיחת משרדי השומה ב- 31.7.11 // עדכון סכום התרומות למוסד ציבורי // החלטה בלתי שגרתית

עליון – מ"ה – בג"ץ – הוצאות אש"ל הינן בנות – ניכוי //
עליון – שבח – אין לראות ב"מארגנת" קבוצת רכישה כמתווכת //
מ"ה – מלאי עסקי או נכס הוני ? //
מוניות "פיקטיביות" בי-ם ? // כותבי טוקבקים היוזהרו !!! //
19% ליקויים בביקורות בעפולה // טלי ירון אלדר לא תורשע //

עדכונים מהשטח

מאמר
פסיקה

מחוץ לחוק

עדכונים מהשטח

ועדת הכספים: פיצול בדיונים בתיקון 71

במושב הבא של הכנסת. כמו-כן, החליט גפני להעלות להצבעה בוועדה, שני אלמנטים שלדבריו, "עשויים לתרום לפתרון מצוקת הדיון בטווח המיידית".

◆ הוועדה אישרה פה אחד את שניהם:

1. הטבות לבעלי דירות שהוסבו למשרדים, כך שעד אמצע 2013, יוכלו להוציאן למכירה לצורך מגורים ללא תנאים וללא תשלום מס שבח.
2. הארכת התקופה שרק לאחריה ניתן למכור דירה ללא חבות בתשלום מס שבח מארבע שנים לשמונה שנים.

◆ בגיליון מס פקס 588 כתבנו מאמר על הצעת החוק לתיקון 71 לחוק מיסוי מקרקעין.

בענין זה הננו לעדכנכם, כי בסיום דיון סוער ביום 24.7.11, פיצלה ועדת הכספים את הצעת החוק אותה קידם האוצר ואישרה להצבעה במליאת הכנסת, שני דברים שעשויים לתרום לפתרון מצוקת הדיון בטווח הקרוב. זאת לאחר שחברי הוועדה טענו, שהחוק מסורבל, מורכב ובלתי מובן ומעל לכל – מטיל מיסים חדשים על אזרחי ישראל במקום לתת מענה אמיתי למצוקת הדיון.

◆ יו"ר הוועדה, ח"כ משה גפני (יהדות התורה), החליט לפצל את הצעת החוק ולהמשיך לדון בחלקים המורכבים שלה עם פתיחת כנס החורף

פתיחת משרדי השומה ב- 31.7.11

יהיו משרדי השומה פתוחים עד השעה 19:00 לצורך קבלת קהל. הארכת שעות קבלת הקהל נועדה לאפשר קבלת דו"חות מס שנתיים לשנת 2010.

◆ הודעת רשות המסים, בהתאם להוראת הביצוע 2/2011 בנושא "נוהל מתן ארכות להגשת דוחות מס הכנסה לשנת 2010", ביום ראשון ה- 31.7.2011

עדכון סכום התרומות למוסד ציבורי

המס 2010 יהיה כדלקמן:
במקום 300 ש"ח - יהיה 310 ש"ח.
ובמקום 7,500,000 ש"ח- יהיה 7,636,000 ש"ח

◆ ביום 14.7.11 פורמה הודעת מס הכנסה (סכום התרומות למוסד ציבורי), התשע"א- 2011.

בהתאם להודעה, סכום תקרת התרומות וסכום רצפת התרומות שבסעיף 46(א) לפקודה לגבי שנת

הערת מערכת: לאור פגרת בתי המשפט, גיליונות "מס פקס" בתקופת הפגרה (20.7.11 עד 4.9.11) יפורסמו במתכונת מצומצמת (אחת לשבועיים) ו/או בהתאם לפסיקה שתפורסם ע"י בתי המשפט מעת לעת.

העיתון המקצועי לענייני מסים

מס פהקס

להלן ציטוט מפסק הדין של בית המשפט העליון, המתייחס לסוגיית ההכנסה מהלוואת ינאי:

"משמעותם של הדברים האמורים לעיל היא שאף בסוגייה של זכות המערערת שלא לרשום את הכנסות הריבית מהסכם ינאי (שלא ברור מהן) - אין מקום להכרעת בית המשפט שלרעור לגופם של דברים. ברי כי לא קיימת תשתית מספקת לקבלת טענות המערערת אך אף לא את דחייתן מניה וביה על יסוד טענותיו - בעלות המשקל - של המשיב. הנה כי כן אין הצדקה להוספת ראיות בערעור, וקביעת ממצאים עובדתיים בערכאה זו, חלף הערכאה הדיונית. אין אף מקום לקיום דיון משפטי מקיף בשאלת תחולתו של תקן 25 על עניינה של המערערת, וביתר טענותיה המשפטיות של המערערת, כאשר דיון כזה לא התקיים בבית המשפט המחוזי וכאשר אין בפנינו תשתית עובדתית הולמת ביחס לנושאים אותם מעלה המערערת..."

◆ בנוסף, ולמרות הבהרה עקרונית שנכללה בפסק הדין בדבר סמכותו של בית המשפט המחוזי להגדיל את השומה, "רמז" בית המשפט העליון שמדובר בסמכות שיש לעשות בה שימוש במקרים חריגים בלבד.

במקרה דנן, הגיע בית המשפט העליון למסקנה, כי המשיב לא צעד בדרך המלך, בה היה עליו לצעוד כדי לגרום לכך שבית המשפט המחוזי יגדיל את השומה, ואף קבע, כי בית המשפט המחוזי - וגם המערערת - לא היו כנראה ערים למשמעותה המדויקת של הבקשה להגדלת השומה.

נוכח כל הדברים הללו, (ושיקולים, נוספים המפורטים בפסק הדין), הגיע בית המשפט העליון למסקנה, כי יש להורות על ביטול אותו נדבך בפסק הדין (של בית המשפט המחוזי) שעניינו הגדלת שומתה של המערערת בגין הלוואת ינאי, ועל החזרת הדיון לבית המשפט המחוזי בשאלה, האם יש להיעתר לדרישתו של המשיב להגדלת השומה בצורה סדורה ומפורשת, כאשר המערערת תוכל להציג בפני בית המשפט את כל הטענות והראיות שדרושות לבירור טענותיה.

◆ בית המשפט העליון מצא לנכון אף להמליץ בפני הצדדים לבוא בדברים בדבר האפשרות להשגת הסדר פשרה כולל ביניהם, ובעקבות המגעים ביניהם "יוכלו בעלי הדין להודיע לבית המשפט המחוזי הנכבד אם אכן יש עדיין צורך בהמשך ההליכים בפניו".

לקינוח, קבע בית המשפט העליון, כי המערערת תשא בשכר טרחת עורכי דינו של המשיב (בסכום של 20,000 ש"ח), אף שערעורה התקבל באופן חלקי, שכן "התנהגותה של המערערת לקתה במחדלים דיוניים ניכרים ביותר".

אכן, מדובר במקרה בלתי שגרתי שהביא להחלטה בלתי שגרתי.

החלטה בלתי שגרתי

מאת: נדב הכהן, רו"ח
רוז'נסקי, הליפי, מאירי ושות'

◆ ביום 5.7.2011 החליט בית המשפט העליון לקבל באופן חלקי את ערעורה של חברת הקודחים שבת בע"מ (להלן: "המערערת"), בתיק ע"א 8305/06 והורה לצדדים לבוא בדברים ביחס לאפשרות להשגת הסדר פשרה כולל ביניהם, משום דרכי שלום.

מדובר בערעור על הכרעה נקודתית שנכללה בפסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (עמ"ה 509/04), שבגדרו נדחה ערעורה של המערערת על שומות המס שהוצאו לה ע"י פקיד השומה אשקלון (להלן: לשנים 1999 עד 2001).

בית המשפט המחוזי בחן, בין היתר, הלוואה שניתנה לאדם בשם אמיר ינאי (להלן: "הלוואת ינאי"), שלדברי המערערת, לא היה מקום לזקוף בגינה - לצרכי מס ריבית רעיונית (כפי שעשה המשיב) שכן "לא עלה בידה לגבות ולו שקל אחד בגין החזר הלוואה".

בית המשפט המחוזי לא התרשם יתר על המידה מטענתה של המערערת, ואף מצא, כי בהסכם עם ינאי (שלא הוצג בפני המשיב ונחשף לראשונה בשלב הערעור על השומות שהוצאו למערערת, (ע"י המשיב), נקבע, כי הלוואת ינאי תהא צמודה לשער היציג של הדולר, בתוספת הפרשי הצמדה למדד המחירים לצרכן ובתוספת ריבית בשיעור של 2% לחודש.

◆ כמו כן, נקבעה בהסכם ריבית פיגורים חודשית נוספת, בשיעור של 1.5% לחודש.

על בסיס ההסכם עם ינאי (שלא הוצג, בזמן אמת, בפני המשיב) קבע בית המשפט המחוזי (בין היתר), כי לא זו בלבד שיש לדחות את טענת המערערת, בדבר זקיפת ההכנסה הרעיונית להלוואת ינאי בשומות שערך המשיב, אלא שיש לתקן את השומות, לפי בקשת המשיב, באופן בו שיעורי הריבית - בשל הלוואת ינאי יהיו "בהתאם למה שנקבע בהסכם".

פקיד השומה אשקלון ביצע בשקיקה מרובה את החלטת בית המשפט המחוזי, והוציא למערערת שומה מתוקנת מכוחה היא אמורה לשאת במס בסכום של כחמישה מליון ש"ח (כך לטענת המערערת, שהמשיב לא ביקש לסתור אותה).

◆ בית המשפט העליון מצא לנכון לקבל את ערעורה של המערערת, בעניין הלוואת ינאי, ואף התיר לה במידה מסוימת - להעלות טיעונים שלא הועלו בפני הערכאה הקודמת.

בין השיטין, רמז בית המשפט העליון, כי תוצאת המס (שעולה מיישום החלטת בית המשפט המחוזי בעניין הלוואת ינאי) הינה מרחיקת לכת, במידה כזו שיש מקום לבחון מחדש את מלוא השלכותיה, ולאפשר למערערת להציג טענות משפטיות, הנסמכות על טענותיה העובדתיות (שלא נתבררו) ובראשן הטענה, כי הכנסת הריבית מהלוואת ינאי אינה הכנסה אמיתית שהיה צפוי שתשולם, אלא ספק הכנסה.

העיתון המקצועי לענייני מסים

המזון בישראל הוא מגוון בטיבו ובמחירו, ומאפשר לכל אדם לרכוש ארוחות במחירים נאותים - גישה זו של המדינה אינה קבילה. אין זו ציפייה סבירה, המדינה עצמה בדרך הפעלתה את תקנה 32(3) לתקנות בטאה תפיסה שונה לחלוטין במהלך כחמש עשרה שנה, בהתייחסה להוצאות אש"ל כהוצאות בנות-ניכוי, ובהותרת התקנה בעינה במהלך כארבעה עשורים עד לביטולה.

◆ **ש' (בדימ') פרוקציה** מציינת עוד, כי חקיקת המשנה מכח הפקודה משקפת את התפיסה שלפיה הוצאות לצריכת מזון עשויות להיות כרוכות ושלובות בתהליך ייצור ההכנסה ומותרות בניכוי. פועל יוצא, כי הוראת תקנה 32(3) לתקנות אינה חורגת ממסגרת החוק המסמך. התקנה מניחה, ובכך אף בדין כי הוצאות אש"ל עשויות להיות מותרות בניכוי. לפיכך, השר מוסמך לקבוע שיעורי מקסימום לניכוי הוצאות אש"ל, ודין טענת המדינה בענין זה להידחות.

◆ **ש' (בדימ') פרוקציה מסכמת**, כי הן לשונה של התקנה, והן תכליתה המהותית מלמדות כי על השר מוטלת חובה להפעיל את סמכותו לקבוע, מעת לעת, סכומי מקסימום עדכניים לניכוי הוצאות אש"ל. ניתן לקבוע כי הימנעות מהפעלת סמכות העדכון במשך שנים רבות – המגיעות עד עשרים וחמש שנים – מהווה מחדל פסול מהפעלת סמכות חובה שהוטלה על הרשות המוסמכת. הותרת הסכומים המירביים לצורך הענין בלא שינוי מאז שנת 1985 הפכה את מנגנון הניכוי לבלתי מעשי ולבלתי רלבנטי. באיזון בין כלל השיקולים העיקריים השי' (בדימ') פרוקציה הציעה להגביל את הסעד שינתן לעותרות לתקופה שממועד הגשת העתירה ביום 1.3.2009 ועד ליום 1.1.2011, הוא מועד כניסתם לתוקף של החיקוקים המבטלים. על השר יהיה להפעיל את סמכותו ולעדכן את הסכומים המירביים לניכוי הוצאות אש"ל לתקופה האמורה, ולאפשר את ניכויין של הוצאות אלה בהתאם לתנאי התקנה טרם ביטולה.

הש' ע' ארבל מסכימה עם השי' א' פרוקציה, כי הימנעות השר מלהפעיל סמכות עדכון של השעורים המרביים לניכוי הוצאות אש"ל, מהווה מחדל הפוגע באופן מהותי בעקרון גבית מס אמת. **הש' א' חיות** מסכימה עם ההצעה של שי' (בדימ') פרוקציה

תוצאה:

◆ העתירה התקבלה חלקית.

ניתן ביום 13.7.11

ב"כ העותרות: עו"ד דורון לוי, עו"ד זיו שרון, עו"ד רחל גוז לביא, עו"ד מיכל סולומונוביץ, עו"ד עמית גליק

בג"ץ – הוצאות אש"ל הינן בנות - ניכוי

בגץ 1878/09 עו"ד ענת ארז נ' שר האוצר

אינגה אייזנברג, משפטנית

◆ העתירה הוגשה ע"י עו"ד ענת ארז ועמותת להב לשכת ארגוני העצמאיים והעסקים בישראל. בעתירה נטען, כי תקנה 32(3) לתקנות, עפ"י טיבה, מטילה על שר האוצר (להלן: "השר"), סמכות חובה לעדכן, מעת לעת, את השיעורים המירביים לצורך ניכוי הוצאות אש"ל, כדי שניתן יהיה להפעיל, הלכה למעשה, את מערכת הניכויים בגין הוצאות אש"ל. לחלופין, נטען, כי גם אם סמכות זו הינה סמכות רשות, הרי שהימנעותו של השר מהפעלתה במהלך השנים מאז 1985 ועד היום היא בלתי סבירה. **לטענת העותרות**, משמעות תקנה 32(3) לתקנות הינה, כי מוטלת על השר סמכות נמשכת לעדכן את הסכומים המירביים לניכוי הוצאות אש"ל.

◆ בתגובה מקדמית לעתירה מטעם המדינה נטען, כי העתירה הוגשה טרם זמנה. המדינה הודיעה, כי העותרות פנו אל השר, וביקשו, כי הוא יפעיל את סמכותו ויעדכן את שיעורי המקסימום לניכוי הוצאות אש"ל. בעקבות פנייה זו הוקם צוות מקצועי שהמליץ לשר לפעול לשינוי התקנות, כך שתבוטל התקנה שעניינה ניכוי הוצאות אש"ל, היא תקנה 32(3) לתקנות. בסופו של דבר, נעשה תיקון התקנות והפסקה המתאימה לניכוי הוצאות אש"ל בוטלה כולה, מיום 1.1.2011.

◆ **עמדת המדינה** הינה, כי העתירה לוקה בשיהוי; תקנות הביטול שוללות כיום, על דרך הסרת תקנה 32(3) מן התקנות, את סמכותו של השר לעדכן את סכומי המקסימום לניכוי הוצאות אש"ל גם ביחס לעבר; הוצאות אש"ל הן "הוצאות פרטיות", אשר הפקודה שוללת את ניכויין; קבלת העתירה, באופן שנישומים יוכלו לנכות הוצאות אש"ל, עפ"י תחשיב שערכה המדינה, סך הוצאות האש"ל עשוי לעלות על 4 מיליארד ש"ח.

◆ **השופט (בדימ') א' פרוקציה**: דין טענת השיהוי להידחות, עם זאת, אין להוציא מכלל אפשרות כי להשתוות הניכרת של העותרות בהגשת העתירה יש לתת משקל ראוי במישור הסעדים. **זעתה של שי' (בדימ') פרוקציה** היא, כי הוצאות אש"ל הינן בנות-ניכוי עפ"י הפקודה, ואפילו עפ"י המבחן המחמיר של האינצידנטליות; על אחת כמה וכמה עפ"י מבחן הילכת פרי, המדבר בקיום זיקה ממשית וישירה בין ההוצאה לבין ייצור ההכנסה.

◆ הוצאות לצריכת מזון משקפות את תלותו ההכרחית של אדם במזון, בלא קשר לייצור ההכנסה. אלא, שכאשר אדם נזקק לארוחות במהלך עבודתו ומחוץ למקום עבודתו הקבוע, עשוי להיות מרכיב הוצאה נוסף במסגרת עלות צריכת המזון שהוא אינצידנטלי לייצור הכנסתו.

◆ לגישת המדינה אין מניעה, כי אדם יקח עמו אוכל מביתו ויצרוך אותו במהלך היום, וגם היצע

העיתון המקצועי לענייני מסים

המחלוקת שביניהם נתגלעה בנוגע להשלכותיו למקרה זה, אם כן, מהי מהותה הכלכלית של העסקה שלפנינו? האם הרוכשים רכשו בתי מגורים מוגמרים, או שמא לא רכשו אלא קרקע ועליה בנו את ביתם בעזרת מספקי שירותים שונים? ומנגד, מה היה תפקידה של המערערת?

♦ הועדה מצאה שמעיון בהסכמים שבין הצדדים ובנספחיהם, משמיעת העדים ומראיות נוספות, עולה כי הרוכשים שהצטרפו לפרויקט אכן רכשו בית מגורים מוגמר. הם ידעו מראש את עלותו הכוללת, ובכלל זה עלות הקרקע ועלויות הבנייה. הם הורדו מהתהליך עד לסיומה של הבנייה, ולנגד עיניהם עמדה רכישה של מוצר מוגמר. על כן, הסיקה הועדה, הרוכשים לא היו מעורבים בעסקת רכש של קרקע אלא של בית מגורים. יצוין, שעל הרוכשים הוטל מס רכישה בהתאם לכך, והמס שולם ללא עוררין.

באשר למעורבותה של המערערת כצד בהליכי הרכישה? לטעמה של הועדה, המסמכים הצביעו על מעורבות ישירה של המערערת בקביעת המחירים, ועל שליטה ומעורבות בכל שלבי הקמת הפרויקט. שליטה זו, הושגה באמצעות מנהלת הפרויקט והנאמן, אשר מונו על ידה.

♦ לעניין מפלסים אותו הזכירה המערערת בטיעוניה, המקרה אינו מסייע לעניינה. לאור היקף סמכויותיו של הקבלן, ומכיוון שלא התקיימה "מכירת זכות במקרקעין" החייבת במס שבח ובמס רכישה. זאת, משום שהקיבוץ בעניין מפלסים לא העביר את זכותו לקבלת חכירה לקבלן או למשתכן. הקיבוץ הותיר זכות זו בידי עד לרגע שבו נחתם הסכם פיתוח בין המשתכן הספציפי ובין המינהל.

♦ לעניין נטל הראיה, גם בנושא זה דינן של הטענות להידחות. לדעת ביהמ"ש ערעור מע"מ, כמו ערעור מס הכנסה, כמוהו לכל דבר ועניין לעניין מיסוי מקרקעין. לפיכך רובץ נטל ההוכחה על המערערת.

♦ לעניין טופס 50, גם דין הערעור להידחות. תפקידה של ערכאת הערעור הוא לבחון אם נפלה טעות בהכרעתה של הערכאה הדיונית. טעות שכזו לא נפלה. כל שעשתה הועדה הוא הפניית המערערת לפקיד השומה, להוצאת טופס 50, כהוראת סעיף 50 לחוק. מטרת הדרישה היא לשמור על יכולת האכיפה והמעקב של רשויות המס. אם בידי המערערת השגות על דרישותיו של פקיד השומה במקרה הנידון, ועל אי-יכולתה להצהיר הצהרה כזו או אחרת או לדווח על נתונים, שלטענתה אינם קיימים, עליה להפנות את טענותיה לרשויות המתאימות.

תוצאה:

♦ הערעור נדחה פה אחד.

ניתן ביום 21.7.11

ב"כ המערערת: עו"ד ברזלי אהוד

ב"כ המשיב: עו"ד קמיל עטילה

"מארגנת" קבוצת רכישה אינה מתווכת

עא 11125/08 קווי נדלן נ' מנהל מסמ"ק רחובות ירון הרוש, עו"ד

♦ ערעור נסב על פסק דינה של ועדת ערר מס שבח מקרקעין אשר קיבלה באופן חלקי את עמדת המשיב, וחייבה את המערערת במס רכישה על רכישת מקרקעין ובמס מכירה על מכירת דירות בנויות באותם מקרקעין. הצדדים חלוקים לגבי מהות העסקה המערערת טוענת כי מדובר בעסקת תיווך וטוענת לכשלים בפסק הדין ובביצועו, והמשיב מצידו טוען כי מדובר בעסקה של רכישה ומכירה ושלא נפלה כל טעות.

♦ **לטענת המערערת**, שגתה הועדה בהכרעתה שמדובר בעסקה של רכישה ומכירה. על פי ההלכה שנקבעה בע"א 4071/02 קיבוץ מפלסים ואח' נ' מנהל משרד מיסוי מקרקעין, (להלן: עניין מפלסים), שכן לא התקיימה במקרה דנן "מכירה" כהוראתה בסעיף 1 לחוק. גם על פי "מבחן הרווח והסיכון היזמי" עסקינן בעסקת תיווך ולא בעסקת מכר, משום ששכרה של המערערת היה קבוע: 2% מעלות הקרקע, כרווח תיווכי רגיל. הכנסתה של המערערת מן הפרויקט מסתכמת ב-420,000 ₪ בלבד ועל כן אין כל הצדקה לחבות המס האסטרונומית, כהגדרתה, שהוטלה עליה. בנוסף, לטענתה נטל הראיה על כך שמהותה הכלכלית של העסקה שונה ממהותה הפורמאלית מוטל על כתפי הטוען כן.

♦ באשר להפנייתה אל פקיד השומה להוצאת טופס 50, המערערת טוענת שאין היא יכולה לקיים הוראה זו, לשם כך עליה להצהיר על היותה קבלן הרוכש מקרקעין ומוכרם, ולדווח על הוצאות הבנייה שלה, בעוד שלטענתה אין היא קבלן ולא נשאה בהוצאות הבנייה, אשר היו נחלת הרוכשים. לדבריה, אין לה נתונים שעליהם היא יכולה לדווח.

♦ **לטענת המשיב**, צדקה הועדה בהכרעתה שבבחינת המהות הכלכלית של העסקה מדובר ברכישה ובמכירה, וכי אין להקיש מעניין מפלסים למקרה דנן. אשר לטענות בדבר רווחיה הקבועים והמצומצמים של המערערת, טענות אלו לא הוכחו, ונטל הראיה בכגון זה רובץ על הנישום. באשר לקושי בהשגת הפטור לפי סעיף 50 לחוק, מקומה של טענה זו אינו בערעור על פסק דינה של ועדת הערר, שכן אין מדובר בטעות בהכרעת הועדה. לגופו של עניין, המערערת תוכל לקבל פטור זה אם תמסור דיווח כדין על הכנסותיה והוצאותיה העסקיות.

ביהמ"ש העליון בפני כבוד השופטים מ' נאור, י' דנציגר, נ' הנדל

♦ לדעת בית המשפט אכן, שם העסקה, או כינויה, איננו מכריע את מהותה של העסקה לצורך דיני המס. עיקרון זה הוא עיקרון מקובל זה שנים בדיני המס ואף מקובל על הצדדים בערעור זה. אולם

מלאי עסקי או נכס הוני ?
 ע"מ 237/00 דוד ייני בע"מ נ' פקיד שומה חיפה
 אבידן וינר, עו"ד

**ביהמ"ש המחוזי בחיפה - כב' השופטת ס' נשיאה
 ש' וסרקרוג:**

◆ ביהמ"ש- בנוגע לשאלת סיווג נכס כהוני או פירותי בהשוואה להבחנה בין עסקה הונית לפירותית, עיצבה אמנם הפסיקה מבחנים שונים- מבחן טיב הנכס, מבחן התדירות, מבחן היקף העסקאות, מבחן המימון, מבחן הבקאות ומבחן הנסיבות וכו'. אולם ביהמ"ש טוען כי בסופו של דבר ההכרעה היא עובדתית בעיקרה. בחינת העובדות דן מלמדת, כי מדובר בנכס של ייני, שלא נעשתה בו פעילות כלכלית ממושכת. לא הוכח כי נעשו מאמצים סבירים למכרו. מעדותו של ייני עולה כי הקרקע בצי"ח היא בבעלותה הפורמאלית של חברה אותה הקים ייני עם שותף לצורך רכישתה, אך מאחר והקרקע לצורך הפרוייקט התקבלה בחינם מהעירייה באותו מקום, הרי שמבחן המימון לצורך הרכישה, אינו יכול לסייע במקרה זה (כמו כן, העובדה שלמערכת אין מניות בחברה בצי"ח וכן כי במהלך העדות, לא נתקבל הסבר מייני מדוע המערכת משקיעה בפרוייקט אשר אין לה מניות בו, מלמדת כי ייני כאדם פרטי הינו בעל החברה בצי"ח).

בהתייחסו לראיות שהציג ייני מטעם המערכת לפיהן נעשו מס' נסיונות למכור את הנכס, נקבע שאין די בכוונה למכור את הנכס בכדי להכריע בשאלת סיווגו.

גם מבחן הרישום בספרי החשבונות והמאזנים אינו יכול להוות ראיה מכרעת בסוגייה דנן. שכן, הסיווג נקבע, על-פי מבנה הפעילות הכלכלית המניבה את התקבול.

החברה עצמה לא ידעה כאמור לסווג את הנכס, ורשמה אותו כהשקעה שוטפת בחו"ל, ואילו בפני המפקח על מטבע חוץ הצהירה על כוונתה בהשקעה בחו"ל, בפעולות ייזום המצריכות רכישת נדל"ן לתקופות קצרות. כאשר בנוגע עיסוקה העיקרי, רשמה שם המערכת, בין היתר, השקעות בבנייה. מאז רכישת הנכס לא דיווחה החברה על הכנסה בגינו.

הקרקע נותרה כל השנים ללא שינוי. לא הוכח כי החברה השביחה את הנכס, ולא הובאו ראיות, על מאמצים כנים שנעשו כדי למכרו.

עפ"י מבחן הנסיבות, שבמסגרתו נבחנת כל נסיבה רלוונטית, אין מנוס מלהגיע למסקנה שיש לאמץ את גירסת המשיב לפיה מדובר בנכס הוני ומשכך יש להשית על המערכת תוספות בשל תיאומים אינפלציוניים ואין להכיר בהוצאות מימונו

תוצאה:

◆ הערעור נדחה.

ניתן ביום 20.07.11

ב"כ המערכת: עו"ד דורון טיקוצקי

ב"כ המשיב: עו"ד יהודה גלייטמן

◆ מדובר במספר תיקים שאוחדו לכדי תיק אחד. המערכת, חברה משפחתית בשם דוד ייני עוסקת במימון פרויקטים ובייזום השקעות בתחום הנדל"ן. מר דוד ייני מחזיק ב-99% ממניותיה והוא הנישום המייצג של המערכת. כ"כ ייני רשום כשכיר בחברה. פס"ד זה עסק בסוגיות רבות ובהן סוגיית הנפקות המיסויית בסיווג הלוואת בעלים, סיווג הכנסות עפ"י פסק בורר ועוד. סוגייה מרכזית שעמדה בבסיס פסק הדין הינה, אי הכרה בפרוייקט נדל"ן של המערכת בצי"ח כמלאי שוטף אלא כנכס קבוע וזאת לעניין החלת חוק התיאומים ביחס להשקעת החברה בנכס וכן לעניין אי התרת ניכוי הוצאות בגין הנכס.

◆ **לטענת המערכת:** הנכס עומד בתנאים לצורך הכרה בו כמלאי עסקי: מדובר בנכס שנועד למימוש במהלך הרגיל של העסק. הנכס לא מניב הכנסות לאורך כל שנות הבעלות בו, ואף אופן המימון של הנכס, באמצעות הון זר, יש בו להעיד כי מדובר במלאי ולא בנכס קבוע.

◆ **טענת המערכת:** כי מאז 1997 מנוהלים מגעים עם חברות שונות לצורך מכירת חלקים מהנכס, כשכוונת החברה למוכרו לאחר השבחתו. פעילותה של החברה בנכס דומה לכלל פעילותה בנכסים דומים בחו"ל. אמנם, טרם נמכר כלל הנכס ואולם לטענתה משמדובר בנכס של כ-76 דונם בו היו למערכת 1/3 מהזכויות, נדרשת שהות למכירת השטח ויש לעניין בנושא גופים עסקיים גדולים. המערכת ביקשה להדגיש שהיא נקטה פעולות השבחה של הנכס מול הרשויות בצי"ח, ובכך יש להעיד על היות הנכס מלאי עסקי.

◆ **טענות המשיב:** - הנכס לא נמכר למעט מכירה חלקית, מאז רכישתו. הנכס בצי"ח עונה לאופיו של נכס קבוע המשמש את העסק תקופה ארוכה ושאינו מיועד למכירה.

העובדה שהחברה רשמה השקעה זו בחו"ל כהשקעה שוטפת היא מוטעית, ואין בה כדי לחייב את המשיב לסיווג מוטעה. לאור הדברים, ומאחר שמדובר בחברה משפחתית, יש לטענת המשיב לזקוף את כל התיאומים כתוספת להכנסתו של ייני ובמקביל בהיות הנכס הוני, אין להתיר הוצאות מימון שוטפות בגינו. לפיכך הוסיף המשיב בשומה תוספת בשל תיאומים אינפלציוניים. לעמדת המשיב יש לראות בנכס שנרכש בצי"ח נכס הוני אשר יש להחיל עליו את חוק התיאומים ולהחיל עליו בנוסף תוספת אינפלציונית ולהוסיף סכום זה להכנסתה החייבת של החברה. לצורך כך נטען, שהמבחן המכריע הוא מבחן המטרה והנסיבות. במאזן החברה לא הוצגה השקעה זו בנדל"ן כמלאי עסקי. בנוסף, מאחר שהנכס אינו מניב הכנסה כלשהי, הרי שאין להתיר הוצאות מימון שוטפות בגינו. גם אם יש כוונה למכור את הנכס, הכוונה עצמה אינה הופכת את הנכס למלאי עסקי.

19% ליקויים בביקורות בעפולה

משרד פקיד השומה עפולה, ערך בשבוע שעבר ביקורות ב- 96 עסקים באזור, תוך התמקדות באתרי בנייה. הביקורות נערכו בעפולה, בית שאן, מגדל העמק, יקנעם, רמת ישי, בסמת טבעון וקריית טבעון. בין העסקים שבוקרו: מאפיות וקונדיטוריות, חנויות מתנות, מעדניות, ירקניות, תכשיטים, חנויות לממכר פיצוחים, תשמישי קדושה, מזוננים, מסעדות, מספרות ומכוני יופי, נגרות, מסגריות, קבלני בניין, קבלני שלד, ריצוף ואחרים. ב- 19% מהעסקים שנבדקו נמצא, כי לא נרשמו הכנסות. כמו-כן נמצאו ליקויים חמורים אחרים דוגמת אי ניהול ספרים ואי ניהול סרט קופה. ממשרד השומה עפולה נמסר, כי הביקורות בעסקים נועדו להגביר את הציות לדיני המס, לשמר את יכולת ההרתעה ולבדוק את חובת רישום התקבולים. עוד נמסר, כי תיקים בהם נמצאו ליקויים, ישולבו בתכנית העבודה בשומה.

טלי ירון אלדר לא תורשע

ביום 26.7.11 הוגש כתב אישום נגד **עו"ד טלי ירון אלדר**, ששימשה נציבת מס הכנסה בשנים 2002-2004. יחד עם כתב האישום הודיעה הפרקליטות לבית המשפט, כי הגיעה להסדר עם ירון אלדר, במסגרתו תודה בעובדות כתב האישום, והצדדים יעתרו לבית המשפט לקבוע שהיא ביצעה את העבירה המיוחסת לה, אך לא להרשיעה. כמו כן הוסכם שהצדדים יבקשו להטיל עליה שעות של שירות למען הקהילה. האמור יהיה כפוף לתסקיר של שירות המבחן וכל צד יוכל לטעון להיקף השעות הראוי לטענתו. בכתב האישום מואשמת ירון אלדר, בכך שהעניקה ללקוחות ייצוג משפטי מול **אהרון אליהו** (בזמנו פ"ש כפ"ס), ששימש כסגנה, בזמן תקופת הצינון שלה. זאת, לכאורה, בניגוד לחוק הצינון, שאוסר על פקידים בכירים לשעבר שעוברים למגזר הפרטי לייצג לקוחות מול אנשים שהיו כפופים להם בתפקידם הציבורי. החקירה נגד ירון אלדר החלה במסגרת חקירה נגד **רו"ח אביגדור יצחקי**, בחשד שהיה שותף בהעלמת מס בהיקף של 4.5 מיליון שקל של זוג לקוחותיו (אירנה וולנטין ליסק). הלקוחות שירון אלדר ייצגה מול סגנה היו לקוחות של יצחקי שיצחקי ביקש את עזרתה בקידום עניינם מול רשויות המס. יצויין, כי נגד יצחקי הוגש כתב אישום לפני כשנתיים.

מוניות "פיקטיביות" בי-ם?

בית משפט השלום בירושלים, כבי' השופט ראובן שמיע, שיחרר ביום 25.7.11 תחת מגבלות את משה אליאן, ממבשרת ציון בעלים ומנהל בחברת של חברת א.א. מוקד מוניות גבעת שאול בירושלים, בגין חשד להוצאה וקיזוז של חשבונות מס פיקטיביות ולהעלמת עסקאות בהיקף של כ- 3 מיליון ₪. במשרד חקירות מע"מ ומכס ירושלים, מתנהלת חקירה מקיפה בענף המוניות, ובעניינה ניתן, לבקשת המשרד, צו איסור פרסום. ב- 20.7.11 החלה חקירה גלויה נגד מספר חשודים המעורבים בפרשה האמורה, בחשד להגשת דוחות כוזבים עבור החזרי בלו דלק בסך של כ- 550,000 ₪, לשנים 2009 - 2010, בגין מוניות שהושכרו ע"י החשוד לנהגים שונים. ממצאי החקירה עד כה עולה כי דווח לרשויות על נהגים שכירים של החברה באמצעות תלושי שכר פיקטיביים, שהונפקו בתיווכו של החשוד, משה אליאן. כמו כן נבדק בפרשה האמורה חשד להוצאה וקיזוז של חשבונות מס פיקטיביות בהיקף של מיליוני ₪. בחקירתו, הכחיש החשוד את החשדות המיוחסים לו. (ת.מ. 43920-07-11).

כותבי טוקבקים היזהרו !!!

מחלקת ייעוץ וחקיקה (אזרחי) במשרד המשפטים תזכיר לחוק חשיפת פרטי מידע של משתמש ברשת תקשורת אלקטרונית, התשע"א-2011. מטרת התזכיר ליצר הסדר לפיו ניתן יהיה לפנות לבית המשפט בבקשה לחשיפת פרטי מידע של משתמש שנטען כלפיו, כי ביצע עוולה או הפר זכות בקניין רוחני ברשת תקשורת אלקטרונית. על פי המוצע בתזכיר, אדם הסבור כי תוכן שהופץ ברשת תקשורת אלקטרונית מהווה כלפיו עוולה או הפרת זכות קניין רוחני שלו, רשאי יהיה לפנות לבית המשפט בבקשה שיורה לספק שירות למסור לו פרטים מסוימים שברשותו, בנוגע למי שהשתמש בשירותיו במועד הפצת התוכן. בתזכיר מוצע לקבוע את המבחן אותו יבחן בית המשפט לצורך החלטתו בבקשה. מבחן זה, משקף את האיזון הראוי בין זכויותיו של מי שאת פרטיו מבקשים לחשוף לבין מי שטוען כי נפגע מהתכנים שפורסמו ברשת וכן ממזער הגשת תביעות סרק ותביעות קנטרניות. בנוסף מוצע, במגבלות מסוימות, לאפשר למי שאת פרטיו מבקשים לחשוף להגיש התנגדות אנונימית לבית המשפט.

מס פקס מערכת ושיווק: דרך מנחם בגין 132, מגדל עזריאלי 1
 תל אביב 67021; טל. 03-6966416; פקס. 03-6953991 masfax@bezeqint.net

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפלילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / כיסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הלבנטי
 טל. 03-6966733, פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת גיליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.